

ОСОБЛИВОСТІ ЛІКАРСЬКОЇ ТЕРАПІЇ ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ

Губченко Т.Д., Ролік-Амтія С.М.

Кафедра загальної фармації та безпеки ліків,

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

gubchenkotd@ukr.net

Однією з важливих змін структури населення багатьох країн світу, і України зокрема, є значне збільшення росту чисельності людей похилого та старечого віку. Кількість людей віком старше 60 років складає приблизно 15% від загальної популяції в країнах Європи і 20% в Україні. Старіння населення призводить до того, що люди цієї вікової категорії складають значну частину пацієнтів всіх категорій, які відвідують аптеки та лікувальні заклади.

Особливості організму людей похилого віку (багата кількість патологій, змішаність симптомів), а також поширене самолікування цієї групи населення, звикання до тривалого прийому препаратів, функціональні особливості організму дали поштовх для формування нового напрямку медицини – геріатричної фармакотерапії. Рівень захворюваності у людей похилого віку (60 – 74 роки) майже в два рази вищий, а у осіб старечого віку (75 років і більше) – в 6 разів вищий за людей молодого віку.

Більшу частину лікарських засобів, особливо виготовлених вітчизняними фармкомпаніями, приймають люди старших вікових груп, але сьогодні досить нечасто можна зустріти в анотації до препарату рекомендації по застосуванню лікарських препаратів в похилому та старечому віці. Основна причиною цього полягає в тому, що люди похилого віку не так часто дають згоду на участь у клінічних випробуваннях, а також в тому, що молоді випробувачі не мають в своєму організмі вікових змін та хвороб, які характерні для похилих пацієнтів.

Проблема прихильності лікуванню в похилому віці стає особливо гострою в зв'язку з необхідністю проведення тривалого лікування. В цьому віці порушення комплаєнса спостерігається при збільшенні кількості призначених лікарських препаратів та їх прийомів, збільшенні тривалості лікування. Дуже важко даються людям похилого віку виконання призначення, які пов'язані з обов'язковим порушенням типового способу життя (прийом ліків до чи після їжі в нехарактерний час, запивання ліків великою кількістю рідини тощо).

Дуже важко визначити та перерахувати всі побічні ефекти лікарських препаратів, однак кожен провізор (ставимо на перше місце провізора, бо розуміємо і маємо особистий досвід того, що похилі пацієнти в першу чергу йдуть до аптеки) та лікар повинні бути обізнаними в питанні найбільш часто поширених небажаних явищ і в тому, які ліки їх викликають. Тому дуже важливо, щоб сучасна медицина та фармація зробили все можливо, щоб не тільки збільшувався вік пацієнта, який має цілий «букет» захворювань, але й щоб ці роки були не такими важкими в усіх сенсах цього слова.